

טעם בפרשה

מיני

מאוד... לשרוף סתם 'בשר קדוש'?

ומה הסיבה שהם עשו זאת? משום שאהרן היה 'אבל' על שני בניו שנפטרו (נדב ואביהוא), ואהרן עשה עם עצמו קל וחומר: אם "אבל" אסור באכילת 'תרומה' (שהיא לא כל כך קדושה).. בוודאי שאבל לא יוכל לאכול בשר קדוש שהוא הרבה יותר חמור!!

אך משה רבנו לא ידע את כל זאת, והוא הגיע לאהרן ובניו וכעס עליהם.. 'ויקצף [משה] על אֶלְעָזָר וְעַל אִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִים לֵאמֹר, מִדּוּעַ לֹא אֲכַלְתֶּם אֶת הַחֲטָאֹת בַּמָּקוֹם הַקָּדֹשׁ???

משה רבנו כעס על אהרן ובניו על שהם שרפו את הקורבן... ולמרות שבאמת אהרן ובניו צדקו, אך משה טעה ואף כעס עליהם!!

נו, כיצד הגיב על כך אהרן??

אומר 'האבות דרבי נתן':

"משכו אהרן [את משה] מתוך הציבור [החוצה, כדי שלא לביישו] ואמר לו: משה אחי... חטאת..

אסורה לאונן!!"

אהרן ידע שהצדק עמו, אך הוא לא רצה לומר זאת ברבים ולבייש את משה, לכן הוא משך אותו החוצה, ושם הוא הסביר לו את כל הסיפור..

שוב אנחנו רואים כיצד אהרן מוותר על כבודו, ונשאר להתבזות ברבים למרות שבאמת הוא לא חטא.

מהו הדבר החמישי:

ההמשך של מה שקרה פה. מה ההמשך?

אומרת התורה: 'וישמע מִשֶׁה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו!!' משה שמח

לגלות שאהרן צדק!

אך ברש"י כתוב יותר מכך!

אומר הרש"י: "הודה, ולא בוש לומר לא שמעתי!"

משה רבנו לא התבייש לומר שהוא טעה, אלא הוא שמח לראות שהוא טעה ואהרן צדק!!

אך זה לא הכול.

בא ונראה מה כתוב במדרש רבה. אומר המדרש: "הוציא [משה] פְּרוֹז לְכָל הַמַּחֲנֶה וְאָמַר, אֲנִי טְעִיתִי אֶת הַהֵלֶכֶה וְאַהֲרֹן אַחִי בָּא וְלִמַּד לִי!!"

משה רבנו לא רק שלא התבייש להודות אלא עוד הוא דאג שכולם יידעו את זה!!! הוא דאג שכולם יידעו שאהרן אחיו צדק, והוא טעה!!!

אהה, כמה זה מדהים לראות כיצד נהגו גדולי האומה כבוד זה בזה!!!

יהי רצון שנזכה גם אנו לנהוג כבוד זה בזה, כי בכך הרי תלויה גאולתנו...

לבת אלום ומבוכה!

יש דבר מדהים שקרה בפרשיות האלו, והוא: "ההתבטלות של משה ואהרן אחד כלפי השני!"

הנה הדבר הראשון שממנו ניכר זאת: בפרשת שמות הקב"ה מבקש משה: 'לך תגאל את עם ישראל מארץ מצרים!!' מה עונה לו משה רבנו?

"שלח נא ביד ביד תשלח.. מה הפירוש??

מבאר רש"י: [תשלח] ביד מי שאתה רגיל לשלוח והוא אהרן!

דהיינו: משה אומר לקב"ה: רבש"ע אל תשלח אותי לגאול את עם ישראל! יש מישהו אחר שכדאי לשלוח במקומי, מי הוא? אהרן!! כן, אהרן אחי הוא המתאים ביותר לתפקיד!!

זהו הדבר הראשון.

מהו הדבר השני?

הדבר השני הוא ההמשך של הסיפור הנ"ל! הקב"ה ענה למשה ואמר לו: אני רוצה שדווקא אתה תלך לגאול את עם ישראל! אך אל תדאג, אהרן אחיך יהיה שמח לראות שאתה הלכת לגאול את ישראל, והוא לא יקנא בך! וכמו שכתוב: 'וַיֵּרָא אֶת הַשָּׂמַח בְּלִבּוֹ!'

נפלא ביותר! רואים שוב כיצד אהרן לא מקנא ולא מקנטר על כך שמשה זכה לגאול את עם ישראל, ולא רק שהוא לא נפגע מכך, אלא הוא עוד שמח על כך!

הדבר השלישי:

בפרשה שלנו כתוב שמשה הולך למנות את אהרן לכהן גדול.

אומר המדרש תנחומא:

"אמר לו מִשֶׁה [לאהרן], כֶּן אָמַר לִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: לְמַנּוֹת תֵּךְ כֹּהֵן גָּדוֹל!"

אמר לו אַהֲרֹן, אַתָּה יַגְעֶת (התאמצת) בְּמִשְׁכָּן, וְאֲנִי נַעֲשֶׂה כֹהֵן גָּדוֹל!?

אמר לו [משה]: תִּיָּדָה (אני מבטיח לך), [ש]אף על פי שאתה נַעֲשֶׂה כֹהֵן גָּדוֹל, [אני מרגיש] כְּאִלוֹ אֲנִי נַעֲשֶׂה [כהן גדול]. [ומדוע? משום] שְׂפָשֶׁם שְׂשֻׁמָחָת לִי בְּגִדְלָה, כֶּן אֲנִי שְׂמַח בְּגִדְלָתְךָ!!"

משה רבנו אומר לאהרן: אהרן אחי! אל תדאג! אני לא מקנא בך על כך שאתה כהן גדול! אני לא כועס על כך שנבחרת!! הרי אתה שמחת כשאני נבחרתי להיות הגואל של עם ישראל, אתה שמחת אף על פי שאני הייתי יותר צעיר ממך, אז אני יהיה עצוב כשאתה נהיה הכהן גדול!?

אההה!!! איזה אהבה שוררת ביניהם!!!

והנה הדבר הרביעי:

בהמשך הפרשה כתוב על אהרן ובניו ששחטו 'שעיר של ראש חודש' ('שעיר של ראש חודש' זה קורבן שקרב בראש חודש. ולאחר ההקרבה הכוהנים אוכלים אותו בקדושה), ובפרשתנו מסופר שאהרן ובניו שחטו את השעיר ולאחר מכן הם לא אכלו אותו אלא 'שרפו אותו!' דהיינו: במקום לאכול אותו הם פשוט שרפו אותו, וזה חמור

כל הזכויות שמורות למכון 'טעם בפרשה'

להערות, הארות ותגובות וכן להרשמה לקבלת ה'טעם' במייל מידי שבוע פנו למייל: GTB100200@gmail.com

להנצחות ולתרומות ניתן לפנות לטל' 052-719-2760 או במייל הנ"ל

שימו לב! בשלב זה העלון מופץ בתפוצת מייל בלבד + לזיכוי הרבים ברצוננו להדפיס ולהפיץ את ה'טעם' בבתי הכנסיות ובתי המדרשות! לתרומות ניתן ליצור קשר עם המכון! זכות זיכוי הרבים יגן על התורם ועל כל בני משפחתו